

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci

žalobkyně: A. N.

zastoupená P. N.

bytem J. S. 1706/8, O.

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**

sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 7. 2018 č. j. MPSV-2018/151349-923, o
průkaz osoby se zdravotním postižením

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

Shodu s prvopisem potvrzuje

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 6. 9. 2018 domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 7. 2018 č. j. MPSV-2018/151349-923 (dále jen „napadené rozhodnutí“) a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Uvedla, že jí Úřad práce ČR přiznal nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“. S tímto rozhodnutím Úřadu práce žalobkyně nesouhlasila, odvolala se k žalovanému, který napadeným rozhodnutím její odvolání zamítl a ztotožnil se se závěrem Úřadu práce. Žalobkyně však má za to, že jí náleží průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“. Posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, ze kterého žalovaný vycházel, je podle jejího názoru neobjektivní. Zdůraznila svá onemocnění – náhradu kolenních kloubů, onemocnění srdce, operaci levé ruky, zhoršení sluchu, závratě a uvedla, že posudková komise ve svém závěru posuzovala její zdravotní stav jednostranně se zaměřením na operaci kolena a další nemoci brala jenom jako „vedlejší produkt“, ale právě tyto nemoci žalobkyni ve velké míře omezují v životě a mají stresující význam. V komisi byli pravděpodobně dva lékaři, když uveden je jeden a právě tento stanovil po prohlídce svůj závěr.
2. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě odkázal na své napadené rozhodnutí, se kterým se ztotožnil, a navrhl zamítnutí žaloby.
3. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců od doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného žalobkyni, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná; ve věci rozhodl bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť s tímto postupem oba účastníci souhlasili.
4. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že žalobkyni byl Úřadem práce dne 4. 7. 2016 přiznan nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ ode dne 1. 3. 2016 do dne 31. 5. 2017. Žalobkyně požádala o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením s účinností od 1. 6. 2017. V řízení byl zpracován posudek o zdravotním stavu Okresní správou sociálního zabezpečení Ostrava dne 21. 6. 2017. Posudková lékařka uzavřela, že žalobkyně je osobou se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace ve smyslu ust. § 34 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením (dále jen „zákon o poskytování dávek“), přičemž jde o zdravotní stav uvedený v odstavci 1 písm. d) příl. č. 4 k vyhl. č. 388/2011 (dále jen „vyhláška“); platnost posudku byla stanovena ode dne 1. 6. 2017 trvale. Žalobkyně má podle posuzující lékařky dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav po prodělaných implantacích totální endoprotézy pro gonartrózu vlevo dne 29. 1. 2016 a vpravo dne 18. 2. 2015. Je schopna chůze s oporou dvou francouzských holí, má kloubní omezení, nedoslýchá a nosí naslouchadlo. Prodělala rovněž dekompresi karpálního tunelu vlevo a čeká ji zákrok vpravo. Na základě tohoto posudku Úřad práce přiznal žalobkyni

nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ od 1. 6. 2017 trvale.

5. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání. Žalovaný nechal zpracovat Posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí ČR posudek, ve kterém se posudková komise ztotožnila s posudkem posudkové lékařky OSSZ Ostrava. Posudková komise vysvětlila, že u žalobkyně došlo ke změně zdravotního stavu, neboť průkaz „ZTP“ byl žalobkyni přiznán krátce po operaci druhého kolenního kloubu, kdy byl její zdravotní stav pro krátký časový odstup od operace posouzen jako srovnatelný s odstavcem 2 písm. f) příl. č. 4 k vyhlášce, tj. těžké omezení funkce dvou končetin. Zdravotní stav žalobkyně nebyl stabilizován, proto byla platnost posudku omezena do 31. 5. 2017. Následně došlo ke stabilizaci ortopedického postižení žalobkyně a její zdravotní stav odpovídá odstavci 1 písm. d) příl. č. 4 k vyhlášce, neboť po operaci kolenních kloubů a rehabilitacích došlo ke stabilizaci a zlepšení hybných funkcí a v době jednání posudkové komise zdravotní stav již nelze hodnotit jako těžké, zvláště těžké nebo úplné postižení pohyblivosti a orientace podle příl. č. 4 k vyhlášce. K námitkám žalobkyně posudková komise uvedla, že objektivní nález navzdory potížím a námitkám uvedeným v odvolání neodůvodňuje hodnocení zdravotního stavu odvolatelky jako podstatné omezení schopnosti, pohyblivosti a orientace na úrovni těžkého, zvláště těžkého nebo úplného funkčního postižení pohyblivosti a orientace dle příl. č. 4 k vyhlášce. Potíže, které žalobkyně uvedla, jsou odůvodněné zjištěnými diagnózami.
6. Na základě tohoto posudku žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím.
7. Správní orgány rozhodovaly ve věci nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením. Žalobkyně je přesvědčena, že má s ohledem na svůj zdravotní stav nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“. Nárok na průkaz „TP“ nebo „ZTP“ se podle § 34 odst. 2 a 3 zákona o poskytování dávek odvíjí od závažnosti funkčního postižení pohyblivosti nebo orientace. Posouzení míry pohyblivosti a orientace je otázkou odbornou, medicínskou a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Podle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení“), posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnosti občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Posudkové komise jsou oprávněny posoudit pokles pracovní schopnosti a zaujmout posudkové závěry o invaliditě, jejím vzniku, trvání či zániku. Podle § 8 odst. 1 písm. e) zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, Okresní správy sociálního zabezpečení posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost fyzických osob pro účely sociálního zabezpečení a pro účely poskytnutí dávek a průkazu osoby se zdravotním postižením podle jiných právních předpisů, při zjišťovacích a kontrolních lékařských prohlídkách. Za tím účelem posuzují schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely řízení o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením.
8. Posudkové řízení je specifickou formou správní činnosti spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního

zabezpečení a důchodového pojištění. Postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, předpokládá vedle odborných lékařských znalostí, též znalosti z oboru posudkového lékařství. I tyto posudky nicméně hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v ust. § 77 odst. 2 s. ř. s. a v případě potřeby může uložit též zpracování posudku soudem ustanoveným znalcem z oboru posudkového lékařství.

9. Ani správní soud si tedy nemůže učinit úsudek o zdravotním stavu a pracovní schopnosti účastníka řízení sám. K odborným lékařským otázkám je vypracováván posudek, který soud hodnotí jako každý jiný důkaz, zejména zda splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti. Hodnotí, zda se posudek vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi včetně těch, jež namítá posuzovaná osoba, a zda je z nich zřejmé, že zdravotní stav byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace. Posudkový závěr musí být náležitě odůvodněn, aby byl přesvědčivý a srozumitelný i pro správní soud, který nemá a ani nemůže mít odborné lékařské znalosti. Soud ověřuje, zda daný posudek je úplný a přesvědčivý ve výše uvedeném smyslu (viz např. rozsudek NSS ze dne 4. 10. 2017 č. j. 8 Ads 136/2017-35).
10. V posuzované věci tak Úřad práce nepochybil, pokud vycházel z posudku posudkového lékaře OSSZ ze dne 21. 6. 2017 a rovněž správně postupoval žalovaný, který vzal za podklad svého rozhodnutí posudek Posudkové komise MPSV ze dne 4. 7. 2018; tyto posudky byly zpracovány v souladu s § 34b odst. 5 zákona o poskytování dávek.
11. Posudek Posudkové komise MPSV přitom hodnotil zdravotní stav žalobkyně ve shodě s posudkem posudkové lékařky OSSZ jako středně těžké funkční postižení pohyblivosti nebo orientace podle § 34 zákona o poskytování dávek, přičemž se jedná o zdravotní stav uvedený v bodu 1 písm. d) příl. č. 4 k vyhlášce; tj. středně těžké omezení funkce dvou končetin. Jako dominující postižení (porucha funkčních schopností s nejvýznamnějším dopadem na schopnost pohyblivosti) bylo vždy hodnoceno postižení dolních končetin – žalobkyně podstoupila operace obou dolních končetin pro gonartrózu. Dále bylo zohledněno ostatní interní onemocnění. Další potíže, které žalobkyně uváděla, shledala posudková komise odůvodnitelné zjištěnými diagnózami, mezi které zahrnula obezitu, metabolický syndrom, diabetes melitus, chronická žilní insuficience, dušnost, chronická ischemická choroba srdeční, arteriální hypertenze, snížená nedoslýchavost, oboustranná artefakie a stav po dekompresi karpálního tunelu. Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí shodně s posudkovou lékařkou konstatovala, že popsaná postižení dolních končetin odpovídají středně těžkému omezení funkce dvou končetin, nikoliv těžkému nebo zvláště těžkému funkčnímu omezení dvou končetin, zejména ve formě parézy či plegie; odklon od předchozího posudkového závěru posudková komise vysvětlila tak, že zdravotní stav byl posuzován krátce po operaci druhého kolenního kloubu a pro tento krátký odstup operace byl srovnatelný s písm. f) odst. 2 příl. č. 4 k vyhlášce; zdravotní stav nebyl stabilizován, proto byl posudek limitován platností do 31. 5. 2017, nicméně nyní již došlo ke stabilizaci ortopedického postižení. Posudková komise přitom zdůraznila, že na pohybových potížích žalobkyně se významně podílí obezita III. stupně, která je zatím neléčena v odborné ambulanci a zlepšení zdravotního stavu pod lékařskou kontrolou je možné.

12. Krajský soud konstatuje, že v posudku Posudkové komise MPSV neshledal vady z hlediska jeho úplnosti, přesvědčivosti a srozumitelnosti. Zdravotní stav žalobkyně byl posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace a s přihlédnutím ke všem tvrzeným potížím. Posudková komise MPSV při vypracování svých závěrů vycházela ze zdravotnické dokumentace žalobkyně v průběhu několika let a včetně lékařských nálezů, které žalobkyně předložila při jednání Posudkové komise a současně byla vyšetřena odborným lékařem z oboru ortopedie.
13. Pokud žalobkyně namítá, že ostatní potíže byly brány „jako vedlejší produkt“, pak krajský soud zdůrazňuje, že podle § 34b odst. 5 zákona o poskytování dávek se při hodnocení závažnosti funkčního postižení pohyblivosti a orientace pro účely nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením vychází z poruchy funkčních schopností s nejvýznamnějším dopadem na schopnost pohyblivosti nebo orientace, což je v případě žalobkyně právě postižení obou dolních končetin; ačkoliv ostatní onemocnění nepochybně žalobkyni omezují a stresují ji, jak žalobkyně uvádí, nemají z objektivního hlediska na schopnost pohyblivosti nebo orientace vliv. Při posouzení zdravotního stavu žalobkyně pro účely citovaného ust. § 34 zákona o poskytování dávek, je tak nutno přihlédnout k objektivním zdravotním postižením žadatele, a to bez ohledu na věk a bez ohledu na další subjektivní potíže, které žalobkyni její zdravotní postižení přináší. Jinými slovy bez ohledu na to, jestli je seniorkou anebo osobou výrazně mladší, pokud trpí středně těžkým omezením funkce dvou končetin, bude posuzována v obou případech podle odst. 1 písm. d) vyhlášky nebo pokud by například trpěla anatomicou ztrátou dolních či horních končetin v úrovni bérce a předloktí, pak by byly obě skupiny posuzovány podle odst. 2 písm. c) vyhlášky.
14. Co se týče námitky žalobkyně, že závěr posudková komise přijala na základě prohlídky, kterou žalobkyně při jednání podstoupila, a to přítomným ortopedem, k tomu krajský soud uvádí, že úkolem posudkových lékařů i posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí primárně není vyšetřování posuzovaných osob, ale pouze posudkové zhodnocení nálezu klinických lékařů, které jsou pro vypracování posudku podkladem. Lékař či posudková komise MPSV sice mohou v případě pochybností o průkaznosti některých nálezů provést při jednání orientační vyšetření posuzované osoby, není to však zákonem předepsáno a v případné závažné pochybnosti o zdravotním stavu by musely být posuzované osoby odeslány k vyšetření na některém z klinických pracovišť (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2017 č. j. 3 Ads 254/2016-64 nebo ze dne 15. 8. 2018 č. j. 3 Ads 212/2017-25). V případě žalobkyně však takovéto pochybnosti, jak plyne z výše uvedeného, nevznikly. K námitce žalobkyně, že posudková komise ve vztahu k dušnosti nevzala v úvahu, že dorazila na její jednání asi s půlhodinovým předstihem a čas strávila vsedě na židli na chodbě, kde si odpočinula a ze židle na chodbě do kanceláře posudkové komise to bylo poté jen pár metrů, k tomu krajský soud uvádí, že posudková komise v diagnostickém souhrnu dušnost žalobkyně zohlednila, ovšem jak uvedla v závěru, potíže s dušností vyplývají ze samotné diagnózy, přičemž jako zdravotní postižení s nejvýznamnějším dopadem na schopnost pohyblivosti nebo orientace bylo vybráno, resp. určeno postižení dolních končetin žalobkyně, nikoliv dušnost.

15. Za situace, kdy se nevyskytl rozpor mezi posudky posudkové lékařky OSSZ a posudkové komise, neměl krajský soud důvod zadávat vypracování dalšího, např. znaleckého posudku, vyžadovat si další zprávy, popř. provádět výsledky lékařů, kteří žalobkyni léčí. Provedení těchto důkazů krajský soud považuje za nadbytečné, neboť skutkový stav, tedy zdravotní postižení žalobkyně byl zjištěn posudkem Posudkové komise MPSV dostatečně, objektivně a vyčerpávajícím způsobem.
16. Na základě shora uvedeného krajský soud žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.
17. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, který v souladu s ustanovením § 60 odst. 2 s. ř. s. nemá právo na náhradu nákladů řízení; procesně neúspěšné žalobkyni právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení. (výrok II.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 26. března 2019

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně